

NORMANDIE & BRETAGNE

NORMANDIE

TOLGA ÜNSÜN

2020

Selin için ...

NORMANDIE

Bir fotoğrafçı için şaşırarak gün geçtikçe zorlaşıyor – şaşırtmak da!

Bir yeri ilk kez o yere gidince gördüğümüz zamanlarda değil artık. Her gün daha da derinine çekildiğimiz şu çılgın enformasyon çağında henüz gitmediğimiz yerlerle ilgili bile binlerce fotoğraf görmüş oluyoruz yolculuk öncesinde. Adres çubuğuna yazılacak birkaç kelime, basılacak birkaç tuş sonrasında görsel bir kuşatmayla karşı karşıya kalmamız işten bile değil. Ben bu durumun bir tür körlük yarattığını bile düşünüyorum artık. Fazla görmekten kaynaklanan bir tür göz rahatsızlığı yaşıyoruz sanki hepimiz! Tamda bu yüzden Normandie kıyılarına yapacağımız seyahat öncesinde herhangi bir ön araştırma yapmadım. Buna rağmen hafızamın karanlık köşelerinden birbiri ardına fırlayan – bazıları ikonikleşmiş – yüzlerce fotoğraf ve belgesel görüntüsünün 'saldırısından' kurtulamadım. Özellikle R. Capa'nın D-Day çıkarması sırasında Omaha Beach'te çektiği kareler tekrar tekrar hatırlattı kendisini. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım o kareleri, o 'Tarihi' anları düşünmekten alamadım kendimi.

Tarih'in, bazı coğrafyalara kendi varlığını acımasızca dayattığı olur. Büyük tarihi olaylar gerçekleştikleri coğrafyanın üzerine abanır, onu soluksuz bırakır ve nihayet onu ele geçirir. Bir zaman gelir o coğrafyalar, o Tarihi olay akla getirilmeksizin düşünülemez olur. Geriye Coğrafi özelliklerini kaybetmiş, 'tarihleşmiş yerler' kalır. Seyahat öncesi ön araştırma yapmamama rağmen bana olanda buydu sanırım. İçine düştüğüm bu durum beni fazlasıyla rahatsız etti. Ben tarihçi değilim çünkü, benim işim olaylar, neden sonuç ilişkileri değil. Benim malzemem kelimeler değil. Ben bir fotoğrafçıyım. Dünyaya bir vizörün ardından bakarım. Üç boyutu iki boyuta indirgeyerek düşünürüm. Benim için 'görme/görüntü her şeyden önce gelir.'

O yüzden Tarih'ten uzaklaşmak istedim. Zihnimdeki tanıdık imajların silikleşeceği, ortak referansların anlamını yitireceği bir 'yer' bulmalı ve orada kaybolmalıydım. 'Yolculuğum bir ormanın içinde başlamalı' duygusu bu şekilde yerleşti içime. Tarihi boş vermedim elbette ama hareket noktası olarak onu almadım. Tam tersini yapmak istedim aslında, Coğrafya'dan Tarih'e varmak/yürümekti niyetim.

Fotoğraf 'güzellik' söz konusu olunca hiyerarşiye inanmaz. En azından benim fotoğraf ve güzellik anlayışım böyledir. Chris Marker'ın çok sevdiğim La Jetée isimli kısa filminin başında şöyle der anlatıcı: 'Sıradan anları hatıralardan ayıran bir şey yoktur. Ne zaman ki, o anların açtığı yaralar sızlar hatıra değeri kazanırlar.' Bu cümlenin rehberliği ışığında 'sıradan' görüntüleri 'benzersiz' görüntülerden ayıran bir şey yoktur demekten alamıyorum kendimi. O yüzden bu ufak gezinti sırasında 'sıradan' olanla, 'benzersiz' olan arasında bir geçişlilik inşa etmek istedim. 'Sıradan' olanla 'benzersiz' olan her fırsatta birbirine sokulsun, aralarında samimi bir sohbet gelişsindi bütüm çabam. Şuna bütün kalbimle inanıyorum çünkü, bir coğrafyanın güzelliği turist mıknaıtsı haline gelmiş mekanları kadar yol kenarında denk gelinen saman balyalarında; eşsiz kıyı şeridi kadar, kumsal boyu uzanan alalade ahşap çitlerinde; göz alıcı Chateau d'eau de La Grosse Borne kadar, sarmaşıkların istilasına uğramış eski bir taş duvardadır. Boşluğun ortasında acemice çatılmış ahşap bir salıncak Mont Saint-Michel Kalesi'nin uzaktan görünümü kadar etkileyici olabilir pekala.

Ve sahile vurmuş ölü bir kuş aklınıza yıllar önce orada öldürölmüş yüzlerce askeri getirebilir. Görüntülerin böylesi gizemli güçleri vardır. Sahildeki o ölü kuşu görünceye kadar ne zamana meydan okuyan ağaçların gölgelerinde uzanan mezar taşlarını çekmeye niyetim vardı aslında ne de savaşta hayatını kaybedenlerin anısına dikilmiş anıtları. Çok klişe olduğu için mi? Yoksa daha başından bu seyahatin 'mekanın tarihselleşmesine' direnmesini istediğim için mi? Sahildeki o ölü kuşu gördükten sonra bu soruların cevabının bir anlamı kalmamıştı artık. Ölü bir kuşun çağrışımlarının peşine takılıp gitmekten başka çarem kalmamıştı. Bu takılıp gitme seyahatimin başındaki planlarıma uymuyor olsa bile.

Bir fotoğrafçı için şaşırmak gün geçtikçe zorlaşıyor, şaşırtmak da demiştim yazının başında. Bu ufak gezi sırasında fotoğraf çekerken ne şaşırmayı beklemiştim oysa ne de şaşırtmayı! Genede bu küçük yolculuğun sonuna geldiğimde, çektiğim son kare ile birlikte şaşkınlık değilse de bir küçük 'aydınlanma' yaşadım. Ormanın sessizliğı içinde gökyüzüne uzanan ağaçların ve gökyüzüne uzanan Ranger Anıtı'nın farklı şekillerde de olsa aynı şeyi yapmakta olduğunu farkettim; yaşamı kutsamak.

TOLGA ÜNSÜN

Saint Gatien des Bois

49°22'49.6"N 0°11'57.7"E

Saint Gatien des Bois

49°22'49.6"N 0°11'57.7"E

Pointe du Hoc

49°23'48.1"N 0°59'20.3"W

Fort de la Hougue

49°34'24.4"N 1°16'24.5"W

Blockhaus de la brèche

49°25'46.4"N 1°11'22.5"W

Pointe du Hoc

49°23'48.1"N 0°59'20.3"W

Ravenoville Plage

49°28'36.9"N 1°14'52.0"W

Sainte Marie du Mont

49°25'22.1"N 1°11'46.3"W

La Grosse Borne

49°01'42.9"N 1°31'20.4"E

Mont Saint-Michel

49°01'42.9"N 1°31'20.4"E

La Poterie Cap d'Antifer

49°40'49.1"N 0°09'49.0"E

Etretat

49°42'23.7"N 0°11'47.4"E

Etretat

49°42'23.7"N 0°11'47.4"E

La Poterie Cap d'Antifer

49°40'49.1"N 0°09'49.0"E

Phare Rouge

48°49'51.5"N 1°36'16.3"W

Gatteville Le Phare

49°40'21.6"N 1°15'37.2"W

Phare du Cap Levi

49°41'49.3"N 1°28'22.5"W

Utah Beach

49°25'19.8"N 1°10'51.4"W

Omaha Beach

49°22'19.6"N 0°52'49.9"W

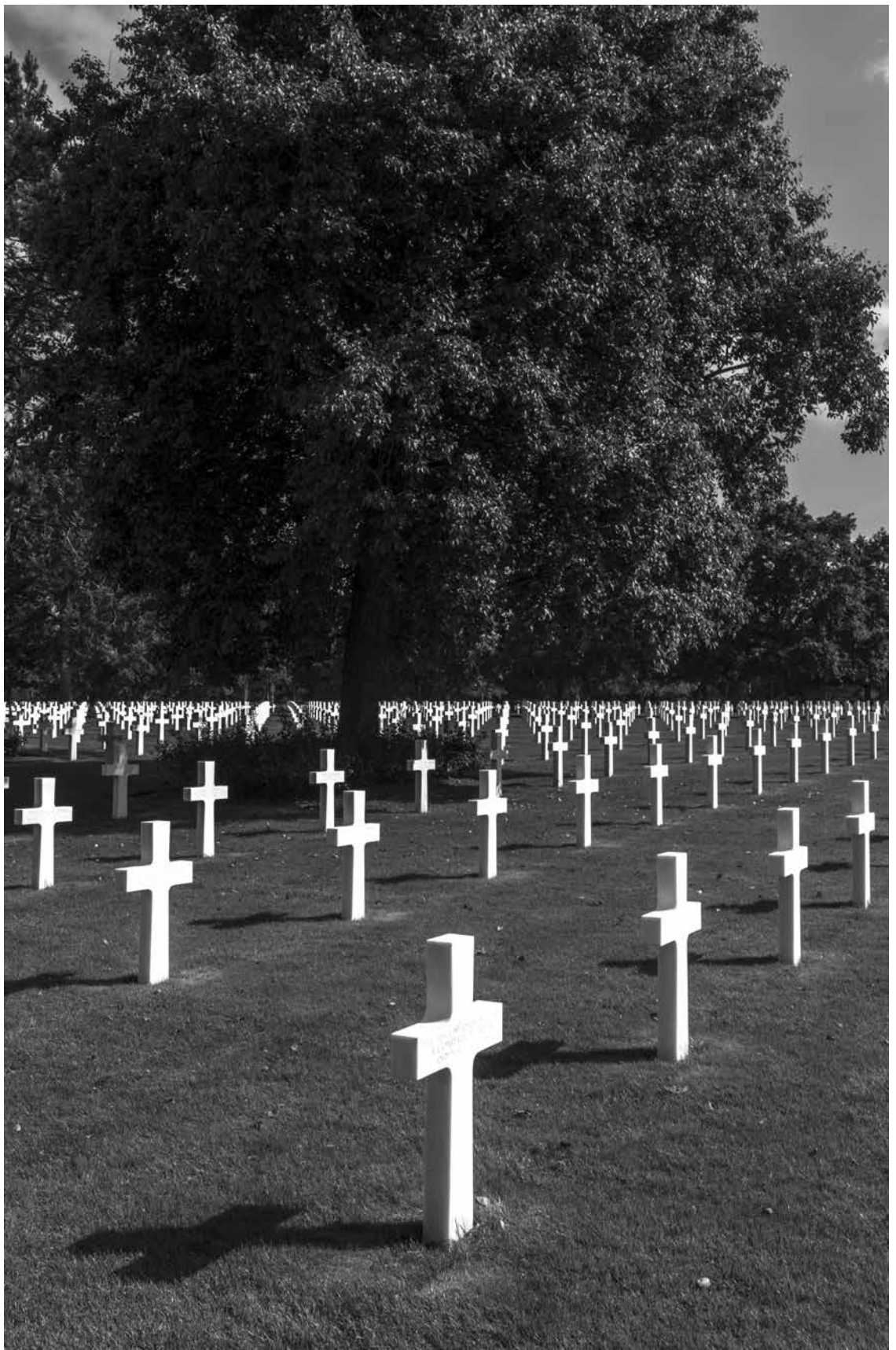
Utah Beach

49°25'39.2"N 1°11'12.6"W

Normandy American Cemetery

49°21'40.5"N 0°51'27.5"W

Pointe du Hoc

49°23'53.2"N 0°59'21.7"W

TOLGA ÜNSÜN

© Kaan Kemal Öner

1975 yılında İstanbul'da doğdu. Ortaokul yıllarında ilk fotoğraf makinasını aldıktan sonra fotoğraf merakını ilk önce hobiyeye, daha sonra 1991 yılında mesleğe dönüştürdü. 1997'de Yıldız Teknik Üniversitesi M.Y.O.Fotoğrafçılık Programına girerek Mehmet Kısmet, Ömer Orhun, Reha Akçakaya ve Orhan Cem Çetin 'den aldığı derslerle gelişimini ilerletti. Eğitimi boyunca Orhan Cem Çetin'in stüdyosu Hezarfen Fotoğrafya'da çekim asistanlığı yaptı.

2003 yılında T&D Fotoğrafçılığın kurucu ortağı olarak; Kuz Optik, Mudo, Dali Tasarım, On The Line, Etix, Contact Plus, İstanbul Jazz Center, İstanbul Fotoğraf Merkezi, Burhan Doğançay Müzesi gibi alanında tanınmış şirket ve kurumlara; Beşiktaş Spor Klubü, Aman, Geniş Açık Fotoğraf Sanatı, Rixos, Atlas Havayolları Jetlife, Geo, Foto Atlas gibi popüler dergilere ve Burhan Doğançay, Kerem Görsev, Selen Gülün başta olmak üzere sanatçılara hizmet vermeye başladı.

Fotoğraf üretimi haricinde, Karnaval Medya bünyesinde bulunan Joy Jazz Radio 'da yapımını ve sunuculuğunu üstlendiği "Caz 'ın Kadrajı" programında müzisyen ve fotoğrafçı konukları ile dinleyicilerinin karşısına çıkıyor.

Son yıllarda ağırlıklı olarak geleneksel siyah beyaz, alternatif fotoğraf baskı yöntemleri üzerine eğitimler vererek bilgisini aktarmaya devam ediyor.

TEŐEKKÖRLER

Alp Öz

Altay Tuz

Arda Meriç

Buse Pınar Kaça

Didem Engin

Dođan Kazım Bıyıklı

Kaan Kemal Öner

Mustafa Kađan Hekim

Mehmet Kısmet

Onur Uđraő

Onur Baőkan

Osman Süleyman Yıldırım

Selin Kosa

Őahabettin Pamuk

